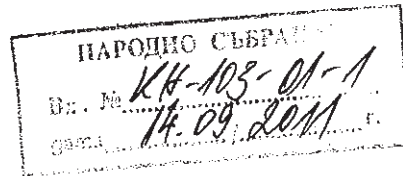

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

МИНИСТЪР

Към изх. № 01-00-257/13.09.2011г.

ДО
Г-Н ОГНЯН СТОИЧКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ОБРАЗОВАНИЕТО, НАУКАТА И ВЪПРОСИТЕ НА ДЕЦАТА,
МЛАДЕЖТА И СПОРТА
ПРИ 41 НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Проект на Закон за българския език с вх. № 154-01-78 от 18.07.2011 г. внесен от н.п. Любен Корнезов и проект на Закон за българския език с вх. № 154-01-89 от 04.08.2011 г., внесен от н.п. Огнян Стоичков и н.п. Станислав Станилов

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОИЧКОВ,

Във връзка с представените проекти на Закон за българския език с вносителите Любен Корнезов, Огнян Стоичков и Станислав Станилов изразявам следното становище:

1. По проекта на народния представител Любен Корнезов:

В чл. 6, т. 1 е предвидено задължителното използване на българския език от страна на държавните органи и длъжностните лица при издаване на документи и при кореспонденции. Разпоредбата в този си вид не отчита спецификата на работа на Дипломатическата служба, свързана с осъществяването на международни контакти и на писмена и устна комуникация на чужди езици.

В чл. 6, т. 2 е предвидено задължителното използване на българския език при сключване на международни договори, по които страна е българската държава, но е пропусната възможността, предоставена от чл. 12, изречение второ на Закона за международните договори на Република България, договорът да бъде сключен само на чужд език. На практика тази възможност обезсмисля цялата т. 2 на чл. 6 от проектозакона.

2. По проекта на народните представители Огнян Стоичков и Станислав Станилов:

Според чл. 11 от законопроекта, ползването на официалния език е задължително при извършване на дейностите в съответните организационни структури от системата на отбраната и в други области. Текстът не отчита условия и дейности като участие в международни военни щабове, многонационални военни контингенти и съвместни полицейски мисии и операции, налагащи използването на чужди езици за постигане на оперативна съвместимост.

В чл. 18 и чл. 20 е уредено използването на българския език с превод при политически, обществени и други събития с международно участие в Република България, а използването на чужд език при публични прояви се допуска само с рекламна, образователна, научна, културна и развлекателна цел. Тези текстове са твърде рестриктивни и не отговарят на съвременната действителност при провеждането на международни прояви.

Освен това, формулировката „официални международни отношения“ в чл. 19, ал. 1, регламентиращ случаите, в които е допустимо да се употребява чужд език, е твърде обща, неясна и неточна и би поставила трудности при тълкуването и прилагането ѝ от страна на Министерството на външните работи и от други държавни органи при осъществяването на международни дейности.

Това становище се основава на изискването на Конституцията на Република България да се приеме закон за българския език и не взима страна в дискусията относно необходимостта от такъв закон при наличието на съответни разпоредби в редица специални закони.

С уважение,

80 Николай Митрев
Министър

